

Η αγία ένδοξος οσιοπαρθενομάρτυς του Χριστού Παρασκευή και η παναίρεσις του Διαθρησκειακού Οικουμενισμού

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Τό θέμα μας σήμερα, αγαπητοί μου, είναι «η αγία ένδοξος οσιοπαρθενομάρτυς του Χριστού Παρασκευή και η παναίρεση του διαθρησκειακού οικουμενισμού».

Ευλόγως, βέβαια, μπορεί κανείς νά αναρωτηθεί: «Τί σχέση μπορεί νά έχει η αγία ένδοξος οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή μέ την παναίρεση του διαθρησκειακού οικουμενισμού»;

Αναμφιβόλως υπάρχει σύνδεση ανάμεσα στά δύο μέρη του θέματος, μολονότι η αγία ένδοξος οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή έζησε πρίν από 19 αιώνες, τόν 2ο αιώ., και η παναίρεση του διαθρησκειακού οικουμενισμού είναι σύγχρονο φαινόμενο του 20ου αιώ. Θά δούμε ότι έχει πολύ μεγάλη σχέση. Διότι, και στήν εποχή της αγίας ενδόξου οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής διαμορφώθηκε παρόμοιο εκκλησιαστικοπολιτικό, διαθρησκειακό περιβάλλον, όπως είναι των ημερών μας, και η αγία ένδοξος οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή μάς έδωσε τό εκκλησιαστικό στίγμα, τό οποίο πρέπει νά είναι καθοδηγητικό γιά όλους μας.

Ας αρχίσουμε, λοιπόν, από τό δεύτερο μέρος του θέματος.

Τί είναι η παναίρεση του διαθρησκειακού οικουμενισμού; Η παναίρεση του διαθρησκειακού οικουμενισμού πρεσβεύει ότι όλες οι θρησκείες είναι τό ίδιο. Δέν είναι μόνον ο Χριστιανισμός η μόνη οδός σωτηρίας. Τήν σωτηρία μπορεί κανείς νά τήν βρει και στόν Μουσουλμανισμό και στόν Ιουδαϊσμό και στόν Ινδουϊσμό και στόν Βουδισμό ακόμη και στην ειδωλολατρεία. Όλες οι θρησκείες είναι διαφορετικοί οδοί σωτηρίας. Με τον τρόπο αυτόν επιδιώκεται η ψευδοένωση όλων των θρησκειών σε μία πανθρησκεία. Η γενική τάση είναι νά φανεί ότι δέν υπάρχουν δογματικές διαφορές ανάμεσα στίς θρησκείες, ότι οι θρησκείες ουσιαστικά είναι ίδιες και ότι τήν σωτηρία δέν τήν βρίσκει κανένας μόνο μέσα στόν Χριστιανισμό, στήν Ορθόδοξη Εκκλησία, αλλά ακόμη και στόν Μουσουλμανισμό και στόν Ιουδαϊσμό και στόν Ινδουϊσμό ακόμη και στην ειδωλολατρεία.

Ενώ οι άγιοι ένδοξοι Απόστολοι και Μαθητές του Κυρίου και όλοι οι άγιοί μας κηρύττουν ότι ο Χριστός είναι η μόνη οδός σωτηρίας, «εγώ ειμί η οδός, η αλήθεια

καί η ζωή», ότι ο Χριστός είναι τό μοναδικό Φως του κόσμου – τό ψάλλουμε αυτό στη Θεία Λειτουργία «είδομεν τό φως τό αληθινόν, ελάβομεν πνεύμα επουράνιον» - , ότι ο Χριστός είναι η αποκλειστική αποκάλυψη της αληθείας, η ίδια η αλήθεια, ο Υιός και Λόγος του Θεού, ότι δέν υπάρχει μετά από τόν Χριστό άλλη αλήθεια, τώρα στην σύγχρονη εποχή ποιά είναι η τάση, που κυριαρχεί; Τί λέει αυτή η νέα απάτη του διαβόλου; Αυτή η νέα απάτη του διαβόλου μέ τίς διαθρησκειακές συναντήσεις χρησιμοποιεί τό ίδιο ψεύδος, πού χρησιμοποίησε ο διάβολος στους πρωτοπλάστους. Διέψευσε τότε όσα τούς είπε ο Θεός και τούς έδωσε τόν δικό του λόγο, πού δέν είναι λόγος σωτηρίας, αλλά πτώσεως και καταστροφής. Τώρα στην εποχή μας μάς λέει· «Μήν ακούτε τί λέει τό Ευαγγέλιο, ότι μόνον ο Χριστός σώζει». Τότε ο διάβολος τούς είπε· «Μήν ακούτε τί σάς λέει ο Θεός. Δέν λέει τήν αλήθεια ο Θεός. Δέν θά πάθετε τίποτε». Τώρα μέ τίς διαθρησκειακές συναντήσεις μάς λέει· «Μήν ακούτε τί σάς λέει τό Ευαγγέλιο, ότι μόνον ο Χριστός είναι η μοναδική οδός σωτηρίας. Και οι άλλες θρησκείες σώζουν, γιατί κι αυτές πιστεύουν στόν ίδιο Θεό και διδάσκουν τις ίδιες ηθικές αρχές καί αξίες». Δυστυχώς αυτές τις απαράδεκτες θεωρίες τις υποψυθυρίζουν, γινόμενοι όργανα του διαβόλου, ακόμη και πατριάρχες, αρχιεπίσκοποι, μητροπολίτες, επίσκοποι καί ακαδημαϊκοί θεολόγοι[1].

Ο διαθρησκειακός οικουμενισμός προσβάλλει τό θεμελιώδες δόγμα της μοναδικής εν τω κόσμω αποκαλύψεως και σωτηρίας των ανθρώπων διά Ιησού Χριστού σέ σχέση μέ τίς θρησκείες του κόσμου[2].

Ας έλθουμε τώρα στό πρώτο μέρος του θέματός μας, τήν αγία ένδοξο οσιοπαρθενομάρτυρα Παρασκευή.

Η αγία ένδοξος οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή συνδέεται μέ τόν διαθρησκειακό οικουμενισμό, αρνητικά όμως. Διότι, και τότε στην εποχή της, τον 2ο αιώ., η ειδωλολατρεία παρουσιαζόταν ως μία άλλη θρησκεία, πού διεκδικούσε νομιμοποίηση, αναγνώριση καί ισοτιμία. Οι δέ ειδωλολάτρες πρέσβευαν ό,τι πρεσβεύει σήμερα ο διαθρησκειακός οικουμενισμός. Γι'αυτό, πολλές φορές, πρότειναν στους αγίους ενδόξους μάρτυρες νά ομολογήσουν μέ τό στόμα γιά μιά έστω στιγμή τήν ειδωλολατρεία, ενώ μέ τήν καρδιά νά συνεχίσουν νά πιστεύουν στόν Χριστό· ή νά ρίξουν λίγο θυμίαμα στόν ειδωλολατρικό βωμό και μετά νά συνεχίσουν τήν χριστιανική ζωή τους. Αυτό, όμως, γιά τούς αγίους ενδόξους μάρτυρες ήταν ανεπίτρεπτο και αδιανόητο.

Αν η αγία ένδοξος οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή καί όλοι οι άγιοι ένδοξοι μάρτυρες είχαν τά μυαλά των σημερινών οικουμενιστών, χίλιες φορές θά ασπάζονταν τήν ειδωλολατρεία και θά ήταν ταυτόχρονα και χριστιανοί και ειδωλολάτρες, αφού και τά δύο θά ήταν διαφορετικοί τρόποι προσεγγίσεως της

σωτηρίας. Ο Χριστιανισμός, όμως, και η πλάνη της ειδωλολατρείας είναι πράγματα ασυμβίβαστα. Με την οικουμενιστική αυτή νοοτροπία, οι άγιοι ένδοξοι μάρτυρες δέν θά ήταν μάρτυρες του Χριστού, δέν θά στεφανόνωνταν από τον Χριστό, ούτε θά τούς εορτάζαμε, ούτε θά τούς είχαμε παραδείγματα πρός μίμηση.

Ας προσέξουμε, όμως, τήν εμμονή της αγίας ενδόξου οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής στήν λατρεία του Αγίου Τριαδικού Θεού και τήν στερρά ομολογία της απέναντι στήν επικρατούσα τότε πλάνη της ειδωλολατρείας.

Μπροστά στον βασιλιά Αντωνίνο, είπε: «Ποτέ νά μή γίνει νά αρνηθώ τό όνομα του Χριστού και Θεού μου· οι θεοί, οι οποίοι δέν δημιούργησαν τόν ουρανό καί τήν γη, νά απολεσθούν».

Μπροστά στον βασιλιά Ασκληπιό, ομολόγησε : «Ο Θεός, τόν οποίον κηρύττω, μάθε πώς δέν είναι νέος, όπως λές, αλλά Θεός άναρχος και προαιώνιος. Αυτός δημιούργησε τόν ουρανό και τήν γη και όλα τά επ'αυτών. Αυτός, διά τήν σωτηρίαν των ανθρώπων ήλθε στή γη, έγινε άνθρωπος, σταυρώθηκε και ανελήφθη στον ουρανό, αλλά και πάλι θά έλθει νά κρίνει τόν κόσμο και νά αποδώσει στον καθένα κατά τά έργα του. Ε, λοιπόν, Αυτόν εγώ κηρύττω και Αυτόν ομολογώ ως Θεόν αληθινόν. Όσον αφορά τούς δικούς σας θεούς, αυτοί είναι ψεύτικοι. Δέν είναι θεοί».

Τέλος, μπροστά στον βασιλιά Ταράσιο, εκήρυξε : «Όσον αφορά τά είδωλά σας και τούς θεούς σας, πού είναι κωφά και αναίσθητα, εγώ τά περιφρονώ και τά ποδοπατώ, γιατί δέν είναι τίποτε».

Εδώ, μάλιστα, έχουμε και τήν ατράνταχτη απόδειξη περί της πλάνης και του ψεύδους της ειδωλολατρείας, η οποία δίδεται από τό ίδιο τό είδωλο, δηλαδή τό δαιμόνιο, πού κατοικούσε μέσα σ'αυτό. «Η Αγία δέχθηκε δήθεν νά θυσιάσει στους θεούς και κατευθύνθηκε μαζί μέ τόν βασιλιά Ταράσιο γι'αυτό τόν σκοπό στό ναό του ψευδοθεού Απόλλωνος. Στάθηκε μπροστά στό άγαλμα του Απόλλωνος, σήκωσε απειλητικά τό χέρι της και τού λέγει : «Θέλεις, εσύ άψυχο είδωλο, νά πάρεις σάν Θεός από'μένα θυσία»; Τότε τό δαιμόνιο, πού κατοικούσε μέσα στό άγαλμα, φώναξε μέ μεγάλη φωνή, πού τήν άκουσαν όλοι : «Δέν είμαι εγώ Θεός, ούτε κανέννας άλλος από εμάς είναι. Μόνον Αυτός, πού κηρύττεις εσύ, είναι αληθινός Θεός. Εμείς ήμασταν άγγελοι, αλλά εξαιτίας της υπερηφανείας μας γίναμε διάβολοι και εξαπατούμε τούς ανθρώπους και μάς προσκυνούν γιά Θεούς». «Γιατί, τότε, τού είπε η Αγία, στέκεσθε εδώ μέσα, όπου είμαι κι εγώ, η δούλη του αληθινού Θεού; Γκρεμισθείτε»! Αμέσως τότε γκρεμίσθηκαν όλα τά αγάλματα από τήν θέση τους και έγιναν συντρίμια. Ακούσθηκε δέ από τά αγάλματα του ναού θρήνος πολός, σύγχυσις και βουή μεγάλη»[3].

Καί ενώ αυτή είναι η αλήθεια γιά τήν ειδωλολατρεία, δυστυχώς, τά τελευταία

χρόνια στή χώρα μας, την αγιοτόκο και ηρωτόκο Ελλάδα, παρατηρείται μία εντονότατη προσπάθεια αναβίωσης της ειδωλολατρείας μέ τήν μορφή του δωδεκαθεϊσμού, του νεοπαγανισμού, της νεοειδωλολατρείας, της αρχαιολατρείας και της επιστροφής στήν δήθεν πάτρια θρησκεία. Επιστροφή δηλ. στό σκοτάδι, στήν πλάνη και στά δαιμόνια των αρχαίων προγόνων μας.

Η αγία ένδοξος οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή, όπως και όλοι οι άγιοι ένδοξοι μάρτυρες και νεομάρτυρες, έδωσαν τό αίμα τους γιά τήν πίστη μας, γιά τήν αγία Ορθοδοξία. Όλη αυτή η νεοταξική, η νεοεποχήτικη νοοτροπία και δραστηριότης, η οποία επιδιώκει νά παρουσιάσει πως δήθεν όλες οι θρησκείες, όλες οι αιρέσεις και όλες οι πίστεις είναι τό ίδιο, αποτελεί προσβολή του Ευαγγελίου, αλλά και βλασφημία εναντίον των αγίων ενδόξων μαρτύρων. Αν όλες οι θρησκείες είναι τό ίδιο, γιατί οι άγιοι μαρτύρησαν καί έδωσαν τό αίμα τους, όπως η αγία ένδοξος οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή; Γιά τήν αγία Ορθοδοξία μας, γιά τήν αγία πίστη μας δέν μαρτύρησαν; Και γιατί δέν απέφυγαν νά λατρεύσουν μία οποιαδήποτε θρησκεία;

Σύμφωνα, λοιπόν, μέ τήν διδασκαλία της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, η μοναδική οδός σωτηρίας των ανθρώπων είναι η πίστη στήν Αγία Τριάδα, στό έργο και τήν διδασκαλία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, πού συνεχίζονται στό Σώμα Του, τήν Αγία Εκκλησία. Ο Χριστός είναι τό μόνο αληθινό Φως[4]· δέν υπάρχουν άλλα φώτα γιά νά μάς φωτίσουν, ούτε άλλα ονόματα πού μπορούν νά μάς σώσουν· «Ουκ έστιν εν άλλω ουδενί σωτηρία· ουδέ γάρ όνομά εστιν έτερον υπό τόν ουρανόν τό δεδομένον εν ανθρώποις, εν ω δει σωθήναι ημάς»[5]. Όλα τά άλλα πιστεύματα, όλες οι θρησκείες, πού αγνοούν και δέν ομολογούν τόν Χριστό «εν σαρκί εληλυθότα»[6], είναι ανθρώπινα κατασκευάσματα και έργα του Διαβόλου[7], δέν οδηγούν στήν αληθινή θεογνωσία και στήν διά του θείου βαπτίσματος αναγέννηση, αλλά πλανούν τούς ανθρώπους και τούς οδηγούν στήν απώλεια. Οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, πιστεύοντας στήν Αγία Τριάδα, δέν έχουμε τόν ίδιο Θεό μέ καμμία άλλη θρησκεία· ούτε μέ τίς λεγόμενες δήθεν «μονοθεϊστικές» θρησκείες, τόν Ιουδαϊσμό και τόν Μωαμεθανισμό, οι οποίες δέν πιστεύουν στήν Αγία Τριάδα[8], ούτε με την ειδωλολατρεία.

Ας ευχηθούμε, λοιπόν, σήμερα η αγία ένδοξος οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή νά μάς αξιώσει νά ομολογούμε «εν παντί καιρώ και πάση ώρα» τόν Κύριό μας Ιησού Χριστό ως τον μοναδικό και αποκλειστικό Σωτήρα του κόσμου και της ανθρωπότητος, μέσα στήν εποχή του παναιρετικού διαθρησκειακού οικουμενισμού, που ζούμε, πειθόμενοι στήν προτροπή του Κυρίου μας : «πας όστις ομολογήσει εν εμοί έμπροσθεν των ανθρώπων, ομολογήσω καγώ εν αυτώ έμπροσθεν του πατρός μου του εν ουρανοίς»[9]. Αμήν!

[1] ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒ.ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΖΗΣΗΣ, Διαθρησκειακές συναντήσεις· προσβολή του

Ευαγγελίου καί βλασφημία των αγίων μαρτύρων.

[2] ΣΥΝΑΞΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ, Ομολογία πίστεως κατά του οικουμενισμού, Ιούλιος 2009, σ. 24.

[3] Η Αγία Παρασκευή, εκδ. Ορθοδόξου Τύπου στή σειρά Βίοι Αγίων, Αθήνα 1984, σσ. 21-23, 26.

[4] Ιω. 8,12.

[5] Πράξ. 4,14.

[6] Α΄ Ιω. 4, 2-3.

[7] ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ ΑΙΤΩΛΟΣ, Διδαχές, εις Ι. ΜΕΝΟΥΝΟΣ, Κοσμά του Αιτωλού Διδαχές (καί Βιογραφία), εκδ. «Τήνος», Αθήνα, Διδαχή Α1,37, σ. 142.

[8] ΣΥΝΑΞΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ, Ομολογία πίστεως κατά του οικουμενισμού, Ιούλιος 2009, σσ. 11-12.

[9] Ματθ. 10, 32.

Πηγή:impantokratoros.gr